EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.9.2023
COM(2023) 569 final

2023/0345 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009 ("visumkodeksen")[1] skal Kommissionen regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og mindst en gang om året fremlægge sin vurdering for Rådet.

På grundlag af den årlige vurdering af samarbejdet i 2019 og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre samarbejdet med det pågældende tredjeland om tilbagetagelse og Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, konkluderede Kommissionen, at Gambias samarbejde ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling. Den 15. juli 2021 vedtog Kommissionen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om suspension af anvendelsen af bestemmelserne i visumkodeksens artikel 14, stk. 6, litra b), artikel 16, stk. 5, artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 2 og 2c, for så vidt angår gambiske statsborgere. Rådet vedtog gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 den 7. oktober 2021[2].

Kommissionen har i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 2, løbende vurderet samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse efter ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781. På baggrund af den årlige vurdering af samarbejdet i 2020 konkluderede Kommissionen, at de trufne foranstaltninger var ineffektive, da samarbejdet om tilbagetagelse fortsat var utilstrækkeligt, selv om der var sket en vis begrænset udvikling i det.

Den 9. november 2022 vedtog Kommissionen derfor i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra b), et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om anvendelse af et forhøjet visumgebyr på 120 EUR for gambiske statsborgere. Rådet vedtog gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 den 8. december 2022[3].

I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 6, skal Kommissionen på baggrund af de indikatorer, der er fastsat i nævnte artikels stk. 2, løbende vurdere og aflægge rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af samarbejdet med det pågældende tredjeland, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om ophævelse eller ændring af de gennemførelsesafgørelser, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 5.

Efter ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 fortsatte Kommissionen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 6, med at vurdere Gambias samarbejde om tilbagetagelse, herunder bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer.

Kommissionen vurderede, at det kan fastslås, at der siden ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 er sket betydelige og vedvarende forbedringer af

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

[2] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 af 7. oktober 2021 om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Gambia.

[3] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 af 8. december 2022 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia.

samarbejdet om tilbagetagelse i forbindelse med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesflyvninger og -operationer.

Samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse er dog stadig ikke tilstrækkeligt med hensyn til bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område og rettidig udstedelse af rejsedokumenter. Desuden bør kapaciteten eller hyppigheden af charterflyvninger øges for at muliggøre en bæredygtig reduktion i antallet af personer med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Kommissionen mener derfor, at Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 bør forblive i kraft.

Situationen med hensyn til Gambia

EU's ikkebindende tilbagetagelsesordning med Gambia ("god praksis vedrørende identifikation og tilbagesendelse") trådte i kraft den 16. november 2018.

Efter vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 styrkede Kommissionen og den højtstående repræsentant deres kontakt med myndighederne i Gambia om tilbagetagelse på alle niveauer, både i Bruxelles og i Banjul, samtidig med at de fortsatte med at overvåge Gambias samarbejde.

EU gentog på møder på højt plan med Gambias udenrigsministerium og på det første møde i den fælles arbejdsgruppe inden for rammerne af EU's tilbagetagelsesordning, som fandt sted i oktober 2022, at der var behov for at genoptage samarbejdet om behandling af tilbagetagelsesanmodninger og om tilbagesendelsesoperationer på grundlag af den eksisterende tilbagetagelsesordning. Kommissionen understregede behovet for at genoptage samarbejdet i alle faser af tilbagetagelsesprocessen, især ved at få ambassaderne til at behandle og besvare anmodninger fra alle medlemsstaterne, for derved at opnå væsentlige og vedvarende fremskridt.

På trods af EU's fortsatte bestræbelser for at forbedre samarbejdet med Gambia blev der ikke gjort fremskridt i alle faser af tilbagetagelsesprocessen.

Efter vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 fortsatte Kommissionens og den højtstående repræsentants øgede kontakt med de gambiske myndigheder. Kommissionen gentog bl.a. på mødet for højtstående embedsmænd og det andet møde i den fælles arbejdsgruppe i marts 2023 sine forventninger med hensyn til at få behandlet tilbagetagelsesanmodninger og at opnå et støt tempo i tilbagesendelsesoperationerne på grundlag af den eksisterende tilbagetagelsesordning for at mindske det eksisterende efterslæb.

Kommissionen anerkendte en række af de skridt, som Gambia havde taget, men anførte, at der var behov for en yderligere indsats for at sikre en fuldstændig gennemførelse af tilbagetagelsesordningen over for alle medlemsstater og for at bygge videre på de igangværende tiltag for at opnå vedvarende og væsentlige fremskridt i alle faser af tilbagetagelsesprocessen.

Inden for rammerne af de løbende vurderinger, der foretages af Kommissionen på grundlag af data og information fra medlemsstaterne og fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, drøftelser i relevante arbejdsgrupper i Rådet og på ekspertgruppernes møder og af de oplysninger, der blev udvekslet med Gambia på møder i den fælles arbejdsgruppe i 2022 og 2023, meddelte medlemsstaterne, at Gambia havde taget en række konstruktive skridt. Gambia havde navnlig taget skridt til at lette kommunikationen gennem udpegelsen af et kontaktpunkt for tilbagetagelse og til at sikre, at der med rettidig udstedelse af landingstilladelser fortsat ville finde charterflyvninger sted. Disse skridt resulterede i delvise forbedringer af det operationelle samarbejde med nogle medlemsstater, herunder med hensyn

til besvarelse af flere anmodninger på visse gambiske ambassader, tilrettelæggelse af identifikationsmissioner og udstedelse af rejsedokumenter inden for den tidsramme, der er aftalt i tilbagetagelsesordningen. Det kan derfor fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af samarbejdet om tilbagetagelse for så vidt angår tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesflyvninger og -operationer.

Kommissionens løbende vurdering af Gambias samarbejde om tilbagetagelse viser også, at samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse fortsat er utilstrækkeligt med hensyn til bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og charterflyvningers kapacitet og hyppighed for at muliggøre en bæredygtig reduktion af antallet af gambiske statsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne.

På baggrund af ovenstående foreslår Kommissionen derfor at ophæve Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459. Det betyder, at standardgebyret på 80 EUR igen vil finde anvendelse på gambiske statsborgere.

Da samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse fortsat er utilstrækkeligt med hensyn til bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og charterflyvningers kapacitet og hyppighed for derved at opnå en bæredygtig reduktion af antallet af gambiske statsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne, mener Kommissionen dog, at Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 bør forblive i kraft.

Unionens overordnede forbindelser med Gambia

Siden Gambias overgang til demokrati i 2017 har EU konsekvent ydet politisk og finansiel støtte til landet. EU støtter fortsat stabiliseringen og konsolideringen af demokratiet i landet, herunder forfatningsmæssige reformer og reform af sikkerhedssektorerne.

Det nationale flerårige vejledende program, som EU har fastlagt for perioden 2021-2024 for at bistå Gambia gennem instrumentet NDICI — et globalt Europa har en finansieringsramme på 119 mio. EUR og omfatter tre prioriterede områder: fremme af god regeringsførelse, grøn økonomi med henblik på bæredygtig vækst og bæredygtige job samt menneskelig udvikling.

Landet har told- og kvotefri adgang til det europæiske marked i henhold til "alt undtagen våben"-ordningen. Der blev i 2019 undertegnet en seksårig partnerskabsaftale om fiskeri mellem EU og Gambia. Gambia er part i Cotonouaftalen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med visumkodeksen, som fastsætter harmoniserede regler for den fælles visumpolitik vedrørende procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Den foreslåede afgørelse bygger på de foranstaltninger, der allerede siden slutningen af 2021 og i 2022 har været anvendt over for Gambia i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 og Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459, og er derfor i overensstemmelse hermed.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. Den nye pagt om migration og asyl indeholder bestemmelser om udvikling og

uddybning af skræddersyede, omfattende og afbalancerede partnerskaber med henblik på fremme af samarbejde om alle relevante aspekter:

– beskyttelse af dem, der har behov for det, og støtte til værtslande og -samfund

– skabelse af økonomiske muligheder og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse

– støtte til partnere med henblik på at styrke migrationsstyringen og -forvaltningen

– fremme af samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse

– udvikling af lovlige adgangsveje til Europa.

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i denne politik. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenes side har Rådet opfordret EU til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde, handel og visum[4].

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 25a, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks).

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ikke relevant.

• Proportionalitetsprincippet

Formålet med den foreslåede foranstaltning er at tilpasse visumforanstaltningerne for at anerkende Gambias bestræbelser på at forbedre sit samarbejde om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. De står i et rimeligt forhold til det forfulgte mål. Med den foreslåede foranstaltning vil standardvisumgebyret på 80 EUR for gambiske statsborgere blive genindført. Gambiske statsborgeres mulighed for at ansøge om og få udstedt visum påvirkes ikke.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ikke relevant.

• Høringer af interessenter

Ikke relevant.

[4] EUCO 22/21 (17).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger berører ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visum og respekterer dermed ansøgernes grundlæggende rettigheder, især respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I *artikel 1* fastsættes det, at Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 af 8. december 2022 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia ophæves. Det betyder, at standardgebyret på 80 EUR, som fastsat i visumkodeksens artikel 16, stk. 1, igen vil finde anvendelse på gambiske statsborgere.

Artikel 2 indeholder listen over adressater for den foreslåede afgørelse, dvs. de relevante medlemsstater.

2023/0345 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)[5], særlig artikel 25a, stk. 6, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse er blevet vurderet som værende utilstrækkeligt, jf. artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009. I betragtning af de skridt, Kommissionen har taget for at forbedre samarbejdet, og Unionens overordnede forbindelser med Gambia, er det blevet vurderet, at Gambias samarbejde med Unionen om tilbagetagelsesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling fra Unionens side.

(2) Ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781[6] blev anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår gambiske statsborgere midlertidigt suspenderet.

(3) Vurderingen af samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse, efter vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781, viste, at der ikke var sket væsentlige forbedringer, da samarbejdet om identifikation, udstedelse af rejsedokumenter og tilbagesendelsesoperationer fortsat skabte udfordringer. Selv om der var sket en vis udvikling i samarbejdet om tilbagetagelse, var det stadig utilstrækkeligt, og der var fortsat behov for væsentlige og vedvarende forbedringer. Derfor blev der ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459[7] indført et forhøjet visumgebyr for gambiske statsborgere.

(4) Kommissionens løbende vurdering af samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 viser, at det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af samarbejdet om tilbagetagelse i forbindelse med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesflyvninger og -operationer. Det er derfor ikke længere nødvendigt at anvende et forhøjet visumgebyr for gambiske statsborgere, og gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 bør ophæves.

---

5 EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

6 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 af 7. oktober 2021 om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Gambia (EUT L 360 af 11.10.2021, s. 124).

7 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 af 8. december 2022 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia (EUT L 321 af 15.12.2022, s. 18).

(5) Kommissionens løbende vurdering af Gambias samarbejde om tilbagetagelse viser også, at samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse fortsat er utilstrækkeligt med hensyn til bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og charterflyvningers kapacitet og hyppighed for at muliggøre en bæredygtig reduktion af antallet af gambiske statsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 bør derfor forblive i kraft.

(6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(7) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF[8]; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(8) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[9], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF[10].

(9) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[11], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF[12].

(10) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af

---

8 Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

9 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

10 Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

11 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

12 Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

Schengenreglerne[13], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU[14].

(11) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[13] EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

[14] Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).